

SACs ideologi

SACs företrädare uttrycker sig tve-tydigt, odogmatiskt enligt dem själva, i de flesta frågor, framför allt vad det gäller kapitalismen. Ideologin grundas dock på statens och den privata egendomsrättens avskaffande, och förkastande av parlamentarismen. Detta i handling, kallad direkt aktion (handling utan ombud), styrs av en rättvisemoral, ska leda till att arbetarna tar över produktionsmedlen och självförvaltar produktionen. För SAC betydde det före kongressen 98, att inkorporera hela samhället i deras organisation. 98 övergavs detta mål för att istället bli ett verkande för ekonomisk demokrati. Nytt efter kongressen 98 är också att köns- perspektivet har skrivits in i principförklaringen. SAC är nu även en feministisk organisation.

Ideologisk förvirring

SAC har som organisation anpassat sig efter den aktuella samhällsutvecklingen. Feminismen som anammades på kongressen 98 var en naturlig konsekvens av att allt fler kvinnor förvärvsarbetar och den situation av olika typer av diskriminering det innebär för dem.

Detsamma gäller välfärdsstaten och dess undergång. Före välfärdsstaten var strategin strikt militant, facklig kamp. Under välfärdsstaten rådde passivitet och normalisering av verksamheten, och på det ideologiska torra. Nu, efter välfärdsstaten, har organisationen hamnat i en situation av förvirring och osäkerhet. Den beror, precis som under välfärdsstaten, på frånvaro av praktisk handling. Utan praktisk handling kan inte erfarenheten vara till hjälp, och allt

blir bara diskussionsämne och tanke- monster, och enda grund blir i logiken, de fastställda stadgarna och tolknings- företrädet den elit som kontrollerar organisationen innehar.

Ett försök till ideologisk nyorientering skedde i Syndikalisten, medlems- tidningen. Det var en temaserie under namnet Revolution. I "Vår tid är vårt vapen" (nr 3/99) filosoferas det först

Fotomodell upplädd till svetsare. Från propagandakampanjen 1994.

över att teorin måste anpassas efter verkligheten. Att det ens behöver beröras beror på att det för SAC och andra "revolutionära" organisationer inte är en självklarhet. I denna debattartikel propageras det sedan, för detta ovan syfte, att arbetare bildar konsultföretag som ska "rådgöra om hur arbetsvillkor och produktivitet skulle förbättras." Detta ses som ett sätt att förändra

världen. Det är således en kapitalistisk reformism som byggs på antagandet att arbetare och kapitalister skulle ha samma intressen. Den som är aktiv i klasskampen vet att så inte är fallet. Kapitalisten är inte ond, utan handlar utifrån intressen motsatta arbetaren, därför klasskamp. Efter detta skriver författarna att "man [måste] vara på plats... för att kunna ta kraft av vågen när den rusar fram." Bättre hade väl varit att först vara på plats, observera, samla erfarenheterna och sedan filosofera. Precis vad författarna inleder med, men, i sin förvirrade ideologiska diskussion, uppenbarligen inte är. Där- efter förespråkas pragmatism enligt kapitalistisk modell. Den andra artikeln i temaserien, samma nummer, förordas rådssocialism, inget mer.

Artiklarna föregicks av tre artiklar i det tidigare numret av Syndikalisten (nr 1-2/99) vilka ur ideologisk nyorientering inte tillförde nåt nytt, och

därmed är helt ointressanta. Detta kan sammanfatta SACs ideologiska förvirring/brist på ideologi

SACs historiska ställningstaganden

SAC-företrädare tog efter en kort tid ställning mot proletariatets diktatur i Sovjet. De tog ställning för anarko- syndikalisterna och mot fascisterna i det spanska inbördeskriget och var från början anti-nazister. Det gör SAC till den enda vänsterorganisation i Sverige som inte har stött diktaturer.

Centralorganen

På 90-talet har SAC haft tre sekreterare (högsta höns). Den första sa sig inte längre tro på strejken (arbetsnedläggelsen) som vapen mot arbetsköparen, den andra avgick i förtid och den tredje som valdes 98 är den första kvinnan på den posten. Central- kommitén (CK) bestående av represen- tanter från olika distrikt och Arbets- utskottet (AU) som tar beslut om organisationens löpande arbete är båda lokaliserade till Stockholm.

Lokala samorganisationer

De lokala samorganisationerna (LS) präglas allmänt av passivitet. De månatliga mötena har få deltagare och i alla LS råder brist på funktionärer, alla poster är alltså inte tillsatta. Detta ska ses till skillnad från de avlönade tjänsterna som finns i organisationen, som det är mindre problem att få sökande till. Det betyder också att medlemmar utan tidigare erfarenhet eller aktivitet i organisationen befinner sig på framträdande poster. Vissa tjänster har tidigare aktivitet som krav för de platssökande, vissa inte. Det hela grundar sig givetvis i medlemmars passivitet. Denna passivitet som också ligger till grund varför det inte är mycket aktiviteter i LSen. Bristen på demokrati, är på samma grund ett återkommande problemämne.

Tidningen

SAC startade 1911 tidningen Syndikalisten med ett stort antal fria, icke anställda skribenter. Alla artiklar var signerade. När tidningen bytte